

[Søren Olesen.]

der ligger deri for unge ægtepar og for unge mennesker, som tænker på at stifte hjem, mener vi er så værdifuld, at den ikke kan undværes. Vi har på forskellig måde, som det også er nævnt af tidligere ordførere, gennemført sociale foranstaltninger til afhjælpning af nød og trang. Med en generel hjælp som den, der her er tale om, synes jeg næsten vi nærmer os det, vi kan kalde præmieprincippet, det princip at præmiere folk for at sætte børn i verden. Vi har set, at man i nogle lande, hvor man betragter børn som et led i krigsproduktionen, har ydet præmiebeløb og store understøttelser til gravide kvinder, ikke ud fra den menneskelige betragtning, at man ønskede at lette kårene for dem, men ud fra den betragtning, at man ville sikre sig en tilgang af børnefødsler for at sikre landet tilstrækkeligt med soldater i påkommende tilfælde. En sådan betragtning mener jeg er helt ved siden af. Hvis levevilkårene ikke er sådan, at menneskene har lyst til at sætte børn i verden, kan man måske nok fra et samfundsmæssigt synspunkt betragte dette som noget beklageligt, men på den anden side må man dog vist indrømme, at det slet ikke viser sig i det praktiske liv, at det er disse forhold, der er bestemmende. Tværtimod er jo i de lande, hvor de økonomiske vilkår er dårligst, fødselsprocænten størst, befolkningen der formerer sig mest, undertiden synes man næsten udover det rimeliges grænser. Jeg vil ikke derfor sige, at det er en god ting, at mennesker har det småt, fordi det animerer dem til at sætte børn i verden; men det lader jo til at være noget af en naturlov.

Vi mener, man bør gennemføre en lovgivning, som giver alle mennesker mulighed for at komme ind i erhvervslivet på lige fod, og så må det iøvrigt blive de enkelte menneskers egen opgave at indrette deres liv og forhold således, som nu deres ønsker er, også med hensyn til, om de vil stifte en stor eller en lille familie.

Arbejds- og socialministeren (Poul Sørensen): Jeg skal ikke forlænge drøftelsen synderlig meget. Jeg var selvfølgelig ganske klar over, at den ærede ordfører for forslagsstillerne ikke ville være tilfreds med den stilling, jeg måtte indtage overfor lovforsla-

get. Jeg kan kun sige, at mange af de synspunkter, det ærede medlem har fremført, forstår jeg fuldt og helt, og at der selvfølgelig her er problemer, som jeg i den stilling, jeg har, daglig bliver stillet overfor. Men beklageligvis er det sådan, at mange af de opgaver, man måske gerne ville overveje og tage op til løsning, må man lade ligge, således som forholdene er i øjeblikket. Jeg kan også med disse ord understrege overfor de ærede ordførere, der næsten alle har talt om den videreførelse, vi arbejder på på dette felt, at det viser sig hver dag, at der endnu er store opgaver at røgte. Vi ved sikkert alle, hvordan det økonomiske pres er på institutioner som mødrehjælpen m. fl. Det er nødvendigt, hvis dette arbejde skal føres videre, at vi stadigvæk søger at få øget bevillingerne.

Husmoderafløsningen tror jeg nok skal vise sig at være af stor betydning, ikke mindst på det felt, som er til drøftelse her i dag. Jeg har personlig den opfattelse, at der måske er visse ting i de lovregler, vi arbejder efter i øjeblikket, der bør rettes. Jeg har personlig — uden at jeg dog har gjort spørgsmålet til genstand for et nærmere studium — en fornemmelse af, at f. eks. de krav, man her stiller om uddannelse, er af en sådan karakter, at de mindre kommuner, som jo også skulle kunne benytte sig af ordningen, måske må afholde sig fra at sætte den i værk.

Jeg kan slutte disse bemærkninger med at understrege, at problemerne i høj grad er på dagsordenen. Vi overvejer mange ting, ikke en lovgivning af den her foreslåede karakter, men en anden lovgivning, og det vil vi selvfølgelig fortsat gøre, men jeg kan altså ikke se udvej for, at vi i øjeblikket skulle kunne klare en udgift på 30 mill. kr. til denne nye forslag.

Ordføreren for forslagsstillerne (Petra Petersen): Den højtærede arbejds- og socialminister sagde, at der i øjeblikket blev overvejet mange ting på lovgivningsområdet, men ikke på dette område. Det tvivler jeg slet ikke om. Jeg ved også, at der skal gennemføres lovforslag, som ikke vedrører dette område, men derimod indeholder ting, som i høj grad kan skade vort samfund og hele vort land.

Må jeg begynde bagfra. Jeg vil gerne sige